

ת"פ 26739/08/11 - מדינת ישראל נגד מאור קדוש

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט י' נועם

ת"פ 26739-08-11 מדינת ישראל נ' מאור קדוש

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

מאור קדוש

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד ד' ברהום

הכרעת-דין

מבוא

האישום

1. בכתב-האישום המתוקן בשנית, אשר הוגש ביום 25.1.12, יוחסה לנאשם עבירת שוד - לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על-פי הנטען בכתב-האישום, ביום 7.8.11 בסמוך לשעה 22:15, הזמין הנאשם טלפונית, יחד עם אחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן - האחר), משלוח של פיצות ובקבוקי שתייה מפיצריית "ד"ר פיצה" ברחוב בר-אילן בירושלים לכתובת ברחוב מאיר גרשון 53 בשכונת פסגת זאב בירושלים - מען שעל-פי הנטען בכתב-האישום אינו קיים בפועל. כאשר הגיע שליח הפיצה (להלן - שליח הפיצה או המתלון) לרחוב מאיר גרשון בסמוך לשעה 23:10, ולא מצא את הכתובת האמורה, הוא התקשר לטלפון של הנאשם שממנו בוצעה ההזמנה. עוד נטען בכתב-האישום, כי הנאשם והאחר מסרו למתלון שטעו בכתובת אשר ציינו בהזמנה, וביקשו ממנו להגיע לרחוב מאיר גרשון 25. בהגיעו למקום, נכנס המתלון לבניין והתבקש טלפונית על-ידי הנאשם והאחר לרדת קומה אחת מתחת לקומת הכניסה, למפלס המוביל לרחבה ולמגרש חניה. על-פי הנטען בכתב-האישום, בשלב זה ביקשו הנאשם והאחר מהמתלון ללכת בעקבות אחד מהם, ולאחר שחצו את מגרש החניה, והגיעו לשביל צר המוביל לרחוב דב סדן, המתין השני בצד השביל, התנפל על המתלון מאחור, חנק אותו בידיו והפילו על הקרקע. הנאשם, יחד עם האחר, ערכו חיפוש על גופו של המתלון; ובתגובה לאמירת אחד מהם לשני, כי "יביא את הסכין", נתן להם המתלון סכום של כ-1,000 ₪ במזומן. בהמשך, הסירו הנאשם והאחר בכוח את קסדת הקטנוע שהייתה על ראשו של המתלון, נטלו ממנו את מפתחות הקטנוע, וכן הורו לו, באיומים, לעזוב את המקום. בתגובה, נמלט המתלון מהזירה.

2. כתב-האישום המקורי יוחס לנאשם בלבד. בהמשך הוגש כתב-אישום מתוקן שבו צורף נאשם נוסף, אושרי קריספין, אשר לפי טענת המאשימה באותו כתב-אישום, היה אחד ממבצעי השוד. בסופו של יום חזרה בה המאשימה מכתב-האישום נגד אושרי קריספין, בעקבות שימוע שנערך לו, והאישום נגדו בוטל. עם ביטול האישום נגד קריספין, הוגש נגד הנאשם כתב-אישום מתוקן בשנית, שתוכנו הובא לעיל. אקדים ואציין, כי אושרי קריספין שימש בסופו של יום כעד מטעם ההגנה בתיק; כי הלה העיד שהנאשם הגיע אליו בסמוך לחצות (דהיינו - לאחר שעת השוד); וכי המאשימה לא חלקה בסיכומיה על עדותו.

התשובה לאישום וההסכמות הדיוניות

3. בתשובה לאישום שניתנה ביום 4.3.12 ציין הסנגור, כי על-פי התשתית הראייתית שיחת הטלפון עם שליח הפיצה נעשתה ממכשיר הטלפון שהיה בחזקתו של הנאשם באותה תקופה (המכונה גם "מספר ברזל"), אך זאת באמצעות כרטיס חיוג אלקטרוני - כרטיס SIM - שלא היה שלו ולא היה בחזקתו. הוא טען, כי הנאשם לא שוחח בטלפון עם שליח הפיצה ולא היה מעורב בדרך כלשהי בביצוע עבירת השוד. בהסתמך על התשתית הראייתית שנאספה בתיק החקירה, לא חלק הסנגור על עצם התרחשות השוד כמתואר בכתב-האישום, למעט דבר מעורבותו של הנאשם באירוע. עוד נטען בתשובה לאישום, כי במועד הרלבנטי יצא הנאשם בשעות הערב מביתו ביישוב אדם לשכונת פסגת זאב כדי לאסוף את חברו אושרי קריספין המתגורר שם; וכי לאחר המפגש, בסמוך לשעה 23:00, הגיעו השניים לקיוסק בתחנת הדלק במעלה אדומים. במסגרת התשובה לאישום הודיע הסנגור, כי הוא מסכים להגשת כל ראיה וכל מסמך מתיק החקירה המשטרתי שמבקשת המאשימה להגיש, זאת ללא חקירה נגדית; וכי בכוונת הנאשם להעיד וכן להשמיע כעד מטעמו את אושרי קריספין.

4. בישיבת טיעון נוספת חזר והודיע הסנגור, כי ניתן להגיש את כל ראיות התביעה ללא חקירה נגדית. כן ציין הסנגור באותו דיון, כי בכוונתו לטעון שהחיפוש שנערך בביתו של הנאשם, אשר במסגרתו נתפס מכשיר הטלפון הנייד, לא היה חוקי. טענה זו הועלתה לנוכח העובדה שלאחר ישיבת הטיעון הראשונה נפסקה הלכה חדשה בבית-המשפט העליון בסוגיית קבילותן של ראיות שנתפסו בחיפושם שנערכו שלא כדין (ע"פ 10141/09 בן חיים נ' מדינת ישראל (6.3.12); להלן גם - הלכת בן חיים). בנוסף טען הסנגור, כי לא ניתן להוכיח קשר בין גוף מכשיר הטלפון הנייד שנתפס בביתו של הנאשם ("מספר הברזל") לבין כרטיס ה-SIM שבאמצעותו בוצעו השיחות הן לחנות הפיצה והן למתלון; כי נציג חברת התקשורת הסלולארית אינו עד מומחה; וכי אין לראות בהסכמתו להגשת כל הראיות מתיק החקירה משום הסכמה לעדויות שמיעה או עדויות סברה העולות מהמסמכים.

במהלך הדיון האמור הגיש ב"כ המאשימה, בהסכמת הסנגור, תיק מוצגים שכלל את כל ראיות התביעה, זאת בכפוף להסתייגות האמורה שהושמעה על-ידי הסניגור, מעדויות שמיעה ועדויות סברה בלתי קבילות. הסנגור הצהיר, כי אין בכוונתו לחקור את מי מהעדים בחקירה נגדית. על-רקע ההסתייגויות שהשמיע הסניגור בעניין תיק המוצגים - הודיע ב"כ המאשימה כי ידאג להזמנת עדים ככל שיהיה צורך בכך; ובהמשך הודיע כי החליט להשמיע רק את עדותו של נציג חברת "סלקום".

התשתית הראייתית

ראיות המאשימה

5. המאשימה מבססת את התשתית הראייתית המפלילה את הנאשם על ראיות נסיבתיות, שעיקרן איתור מספר הטלפון שבאמצעותו שוחחו מבצעי השוד עם חנות הפיצה ועם המתלונן - כרטיס SIM 052-3453965 (להלן גם - כרטיס ה-SIM) ובחינת פלט שיחות נכנסות ויוצאות של מספר כרטיס ה-SIM האמור (להלן - פלט השיחות), שבו מצוין גם מספר גוף מכשיר הטלפון (מספר IMEI, המכונה כאמור "מספר ברזל"; להלן גם - מספר הברזל) שבאמצעותו בוצעו השיחות עם כרטיס ה-SIM הנ"ל. יצוין, כי כרטיס ה-SIM האמור לא נתפס, ומדובר בכרטיס ללא בעלים רשום, המכונה "טוקמן". עוד יצוין, כי מדובר בפלט של השיחות שבוצעו, על-פי טענת המאשימה, באמצעות כרטיס ה-SIM האמור ממספר הברזל של המכשיר אשר נמצא בחיפוש בחדרו של הנאשם; כי הפלט מתייחס לתקופה מיום 7.8.11 ועד ליום 9.8.11; וכי למעט שיחה בודדת מיום 25.7.11, כל יתר השיחות המופיעות בפלט התקיימו במשך כיממה - מיום 7.8.14 בשעה 22:14 (שלוש דקות לפני הזמנת הפיצה) ועד ליום 8.8.11 בשעה 22:16. המאשימה טוענת, כי הנאשם החזיק במכשיר הטלפון ובכרטיס ה-SIM האמור במועד הרלבנטי לאישום, בתכוף לפני השוד ולאחריו. היא מבקשת לבסס טענה זו - הן על גרסת חברתו לשעבר של הנאשם, ל', שהתייחסה לשיחות שהתקיימו בינה לבין הנאשם לפני השוד ולאחריו, בזיקה לכרטיס SIM 052-3453965; הן על גרסתה של ש', ידידתו של הנאשם, לפיה שוחחה עם הנאשם למחרת האירוע, בשיחת טלפון שלפי הפלט נתקבלה מהמספר הנ"ל; והן על תפיסת מכשיר טלפון מסוג סמסונג בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם, אשר על-פי טענת המאשימה "מספר הברזל" שלו זהה למספר ה-IMEI המופיע בפלט השיחות.

6. לאור ההסכמה הדיונית, הוגשו כל ראיות המאשימה ללא חקירה נגדית; ולנוכח הסתייגות הסנגור, לפיה עדויות סברה הקשורות לפלט התקשורת הסלולארית יש להוכיח באמצעות עד מומחה, בחרה כאמור המאשימה להשמיע עדות אחת בלבד - זו של מנהל תחום מניעת הונאה בחברת סלקום.

תיק מוצגים, שהוגש כאמור בהסכמה ללא חקירה נגדית, כלל - בין-היתר - את המסמכים שלהלן: הודעתו של שליח הפיצה על נסיבות ביצוע השוד (ת/1); שיחזור שערך השליח בזירה, שבמהלכו הצביע על מקום תקיפתו (ת/4); דו"חות בדבר ביצוע חיפוש בביתו של הנאשם, שנערך עם מעצרו ואשר במהלכו נתפס בחדרו מכשיר הטלפון הנייד מסוג סמסונג (ת/15 ו-ת/16); דו"ח בדבר בדיקתו של מכשיר הטלפון הנייד האמור על-ידי חוקר מחשבים מיומן (ת/7); פלטי שיחות טלפון, ובכללם פלט השיחות של כרטיס ה-SIM האמור (ת/8); בקשות למתן צווים לקבלת נתוני תקשורת והצווים השיפוטניים שניתנו בנדון; וכן הודעות שנגבו מעדים נוספים - ובין-השאר מ-ל', חברתו לשעבר של הנאשם, אודות שיחות הטלפון שקיימה עם הנאשם (ת/6), ומ-ש' אשר ציינה שהנאשם ואושרי קריספין הגיעו לביתה בירושלים במועד הנדון בסמוך לאחר חצות, והתייחסה אף היא לשיחת טלפון שקיימה עם הנאשם (ת/19 ו-ת/20). אפנה להלן לסקירת הראיות.

7. שליח הפיצה תיאר בהודעתו במשטרה (ת/1) ובשיחזור שערך לחוקרים (ת/4) את נסיבות ביצוע השוד המתוארות בכתב-האישום. בהודעתו מיום 8.8.11, שנמסרה כשעתיים לאחר האירוע, ציין השליח, בין-השאר, כי משלוח הפיצה הוזמן למען רחוב מאיר גרשון 53; כי כאשר הגיע לבנין 51 ברחוב הנ"ל ונתחוויר לו שבנין 53 אינו מצוי בצד הכביש, התקשר לטלפון שבאמצעותו בוצעה ההזמנה; וכי מי ששוחח עמו אמר ש"עשה טעות במספר של הבנין בעת ההזמנה... והם במספר 25". השליח הוסיף וציין בהודעתו במשטרה, כי בהגיעו לבנין 25 מצא שלוש כניסות ועל-כן התקשר שוב לטלפון שבאמצעותו בוצעה ההזמנה, וביקש שהמזמין יבוא לקראתו - "ביקשתי ממנו שיעלה לכביש שיצא אליי". עוד ציין השליח, כי אותו אדם הוסיף ומסר באותה שיחה "שהם נמצאים קומה אחת למטה, לרדת במעלית, הם מחכים לי למטה". לדבריו, כאשר נכנס לבנין שמע "מישהו בטלפון", שאמר לו: "פה, פה למטה". כאשר ירד במדרגות - באזור שהיה חשוך הואיל והתאורה לא פעלה - ראה אדם שעמד מחוץ לבנין; וכאשר הגיע לכביש, התקרב אותו אדם לפינה חשוכה במקום שבו היו מדרגות אשר הובילו למגרש חנייה או לכביש, במפלס נמוך יותר. על שאירע משלב זה מסר המתלונן בהודעתו במשטרה כדלהלן: "נכנסתי לשביל הזה לפינה, ואז אמר לי, בוא, בוא, בוא וחבר שלו המתין לי בצד. התחלתי לרדת במדרגות, ואז זה עם החולצה השחורה שיחק אותה שקורא לחברים שלו, והבחור השני שהמתין שם קפץ עליי מאחורה, חנק אותי; ואז נפלו המגשים והורדתי את השתייה מהיד". לדבריו, השניים חיפשו כסף בתיק הפאז' שנשא עליו, ובהמשך נטלו 1,000 ₪ במזומן מתוך כיסיו. אחד מהשניים אף שלף את הארנק מתוך כיסו, אך החזיר לו אותו משלא מצא בו כסף. על-פי גרסתו, אחד מהתוקפים שלבש חולצה לבנה הסיר את הקסדה מראשו ונטל את מפתחות הקטנוע; והשניים הורו לו בצעקות לברוח מהמקום. בהמשך, נמלט מהזירה והזעיק את המשטרה. לשאלת החוקר, באמצעות מה תקפו אותו, השיב המתלונן: "בידיים, תפס אותי וחנק אותי", ולשאלה מדוע מסר לו את כספו, ענה: "כי הוא ביקש את הכסף, וביקש מהשני סכין, ואני לא רוצה להסתבך או להידקר". כאשר נדרש לתאר את השניים, ציין ששניהם לבשו חולצה שחורה ואחר מהם הסתיר את ראשו באמצעות חולצתו.

לתיק המוצגים הוגש דו"ח פעולה של השוטרים שפגשו את המתלון בזירה בתכופ לאחר השוד עוד בטרם נגבתה הודעתו (ת/2). בדו"ח זה רשם השוטר רס"מ יגן אייל את תמצית הגרסה שנשמעה מפי המתלון בזירה. בנוסף הוגש בהסכמה דו"ח שחזור שערך המתלון למחרת האירוע, ביום 8.8.11 בשעה 10:30 (ת/4). בקבלה בדבר הזמנת הפיצה, אשר הומצאה על-ידי המתלון, הופיע מספר טלפון נייד 052-3453965 (ת/3); ועל-פי גרסתו, למספר זה התקשר בעת שהוכון על-ידי מזמין הפיצה להגיע למקום שבו הותקף.

8. מכאן לפלט השיחות. בעקבות הודעתו של המתלון במשטרה, שבה ציין את מספר הטלפון הנייד אשר באמצעותו הוזמן לזירת השוד - כרטיס SIM 052-3453965, ניתן ביום 8.8.11 בבית-משפט השלום בירושלים, לבקשת המשטרה, צו לקבלת נתוני תקשורת בעניין מספר הטלפון האמור, אגב פירוט שיחות נכנסות ויוצאות בין המועדים 7.8.11 ל-9.8.11 (ת/22). על-יסוד הצו האמור, הופק פלט השיחות ת/8. הפלט לא כלל פרטי בעלות של המספר האמור, שכן מדובר כאמור בכרטיס SIM מסוג "טוקמן" ללא בעלים רשום. בפלט השיחות, הכולל את כל השיחות הנכנסות והיוצאות מכרטיס ה-SIM הנדון, מופיעה שיחה בודדת מיום 25.7.11, ויתר השיחות הן ממועד האירוע - 7.8.11 בשעה 22:14, ועד למחרת - 8.8.11 בשעה 22:16. בפלט מופיעות ארבע שיחות ל-"ד"ר פיצה" בשעות 22:17, 22:45, 23:06 ו-23:11. כאמור, על-פי הודעת המתלון, כאשר הגיע ליעד שאליו אמור היה להביא את הפיצה, לא מצא את הכתובת רח' מאיר גרשון 53 והתקשר למזמין ממספר הטלפון הנייד שלו. בפלט מופיעה בשעה 23:12 שיחה יוצאת מהמתלון לכרטיס ה-SIM הנדון למשך 47 שניות, ובשעה 23:16 שיחה יוצאת נוספת ממנו לאותו כרטיס SIM למשך 58 שניות - "שיחת ההכוונה", שבמהלכה בוצע השוד. שש שיחות נערכו, אפוא, באמצעות כרטיס ה-SIM האמור בעניין הזמנת הפיצה - ארבע שיחות לפיצרייה ושתי שיחות עם שליח הפיצה. מפלט השיחות עולה, כי בשעה 22:25, (קרי - שמונה דקות לאחר ההתקשרות הטלפונית הראשונה לפיצרייה), הייתה התקשרות באמצעות כרטיס ה-SIM למספר הטלפון של ל', חברתו לשעבר של הנאשם, לשיחה בת 209 שניות. בשעה 22:32 הייתה התקשרות מכרטיס ה-SIM האמור, באמצעות הודעת SMS, למספר הטלפון הנייד של ל', ובתכופ לכך, נתקבלה בכרטיס ה-SIM שיחה נכנסת מ-ל' שנמשכה 181 שניות. כעבור 13 דקות, בשעה 22:45, נעשתה התקשרות השנייה מתוך הארבעה ל-"ד"ר פיצה"; וכאמור, שתי שיחות נוספות לפיצרייה בוצעו בשעות 23:06 ו-23:11. כפי שצוין, השיחות עם המתלון, שבמהלכן הוכון האחרון להגיע למקום שבו הותקף, היו שתי השיחות הבאות ברצף השיחות, בשעות 23:12 ו-23:16. לאחר השוד, שבוצע כאמור במהלך השיחה האחרונה, בוצעו באמצעות כרטיס ה-SIM האמור חמש שיחות נוספות לאחר חצות, לפרק זמן של שניות בודדות. על-פי הפלט, למחרת - ביום 8.8.11 - בוצעו 47 התקשרויות (שיחות והודעות SMS) באמצעות כרטיס ה-SIM, החל משעה 14:26 ועד לשעה 22:16; ובין-השאר: 13 - למספר הטלפון הנייד של ל'; 16 למספר טלפון נייד השייך לשימי קדוש, אחיו של הנאשם; שתיים - למספר טלפון נייד השייך לעודד

קדוש, אחיו השני של הנאשם; חמש - למספר טלפון של עידן עובדיה, חברו של הנאשם; שלוש - למספר טלפון נייד של אושרי קריספין, חברו של הנאשם ועד ההגנה מטעמו; ואחת - למספר טלפון נייד של ש', ידידתו של הנאשם. לצורך הברור, מי ביצע את שיחות באמצעות כרטיס ה-SIM הנדון, גבו חוקרי המשטרה הודעות מ-ל' ומ-ש' בלבד.

9. ל', חברתו לשעבר של הנאשם, נחקרה במשטרה על ההתקשרויות הטלפונית בינה לבין הנאשם, שעל-פי טענת המאשימה בוצעו באמצעות כרטיס ה-SIM ומכשיר הטלפון הנייד, אשר בהם נעשו גם שיחות הטלפון לחנות הפיצה ולמתלון. הודעתה של ל' נגבתה ביום 10.8.11 (ת/6), עם קבלת פלטי התקשורת בעקבות מתן צו שיפוטי, ואסקור להלן את תוכנה. לשאלת החוקרים, למי שייך מספר הטלפון 052-3453965, השיבה ל' כי אינה יודעת. לבקשת החוקרים היא ביצעה בדיקה במכשיר הטלפון הנייד שלה, ובעקבותיה ציינה כי התקשרה למספר זה מהטלפון הנייד שלה אך אינה יודעת מתי, שכן הטלפון "שומר" מספרים בזיכרון רק לטווח קצר. במענה לשאלות החוקרים ציינה ל', כי היא נמצאת בקשר עם הנאשם, חברה לשעבר, אשר מספר הטלפון הנייד שלו הוא 054-6382451. המשך חקירתה, בעניין השיחות שקיימה עם הנאשם יובא להלן:

"ש: מתי פעם אחרונה שוחחתם?

ת: לא זוכרת, אין לו שיחות יוצאות, הוא חייב לסלקום כסף והפך את זה לטוקמן אז הוא משיג שיחות

מאנשים, מתקשר אליי שאני אחזור אליו.

ש. מתי פעם אחרונה דיברת איתו?

ת. לא זוכרת.

ש. אתמול? שלשום?

ת. יום שני [דהיינו - 8.8.11 למחרת השוד - י' נ'], כשנרדמתי אצל החבר שלי מ', זה היה ערב ט'

באב, הוא שלח לי הודעות, לא דיברנו, שלחנו הודעות. לא זוכרת מתי דיברנו, הוא היה משיג אליי

שיחות מכל מה שזז, היה הולך ברחוב, תביא שיחה, מבקש מאנשים שיחות ומתקשר אליי, פדיחות.

ש. ערב ט' באב, בשעות הערב דיברתם?

ת. כן, הוא התקשר אליי, אמרתי לו אני אצל מ' נדבר, וניתקתי.

ש. מאיזה מספר הוא התקשר?

ת. לא יודעת, שאני רואה שיחה ממספר לא מוכר אני משערת שזה הוא, יכול להיות של חבר שלו

שהוא לוקח ממנו שיחות.

ש. ישנה שיחה שאת קיימת עם מספר 0523-453965 ביום שני, 8.8.2011, שעה 18:43 שיחה של

759 שניות, יותר מעשר דקות [דהיינו - 8.8.11 למחרת השוד - י' נ'] זכורה לך שיחה כזו?

ת. כן, יצאתי מהבסיס בשעה 19:05, הוא סימס לי לפני כן ואני חזרתי אליו, ושוחחנו. על מה? לא משהו מיוחד. על כל השטויות שלו.

ש. שהוא סימס לך לפני כן?

ת. כן, אני לא מתקשרת אליו סתם".

בהמשך הודעתה במשטרה, התבקשה ל" להתייחס למספרי טלפון המוכרים לה מפלט השיחות של כרטיס ה-SIM 052-3453965, ואגב כך התייחסה לשיחותיה עם הנאשם:

"ש: איזה מספר טלפון את מכירה בפלט הבא? אני מציג לך את פלט השיחות של המספר 0523-453965.

ת: בודקת מול הסלולארי שלה. מכניסה מספרים ובודקת, כן הנה המספר 054-9796386 זה של אח של מאור [הנאשם], בשם שימי; תראה, הנה בפלט זה גם השיחות של מאור, כל השיחות של מאור אליי; הנה תראה, הוא מתקשר אליי, ואני חוזרת אליו, זה כל השיחות בינינו. הנה יש פה גם את המספר של אחיו עודד, המספר שלו 054-5513691 מיום 8.8.2011 שעה 22:03".

במסגרת הודעתה אף ציינה ל" את מספרי הטלפון הניידים של חבריו של הנאשם, עידן עובדיה ואושרי קריספין (מספרים המופיעים בפלט השיחות של כרטיס ה-SIM 052-3453965). בנוסף ציינה ל", כי הקשר שלה עם הנאשם, חברה לשעבר, היה בעיקרו טלפוני, וכי פגישתם הקודמת הייתה כשלושה שבועות לפני מועד חקירתה.

יודגש, כי ל" לא נדרשה על-ידי חוקרי המשטרה להתייחס בהודעתה לכל אחת ואחת מההתקשרויות שהיו, על-פי הפלט, בין הטלפון הנייד שלה לבין מספר 052-3453965. היא ציינה, כאמור, כי היא זוכרת את השיחה מיום 8.8.14 בשעות אחר-הצהריים; ולגבי יתר השיחות נרשם מפיה באופן גורף וכללי - לאחר עיון בפלט - "זה כל השיחות בינינו".

10. מכאן לחיפוש שנערך בביתו של הנאשם. שעה קלה לאחר גביית הודעתה של ל", ניגשו שוטרים לביתו של הנאשם, ועצרו אותו כחשוד בביצוע השוד; כמפורט בדו"ח הפעולה ת/16 ובדו"ח המעצר ת/17. באותו מעמד בוצע חיפוש בחדרו של הנאשם, זאת בהסכמתו. על-פי דו"ח החיפוש, אישר הנאשם, בחתימתו בכתב, כי אין לו כל התנגדות שהמשטרה תעשה חיפוש בביתו ובחצריו ללא צו חיפוש מבית-המשפט. גם בעדותו בבית-המשפט אישר הנאשם, כי לא הייתה לו כל התנגדות לביצוע החיפוש. ברשות הנאשם נתפסו ארבעה מכשירי טלפון סלולאריים, אחד על גופו (מכשיר איפון 4), ושלושה בחדרו - אחד מהם מכשיר סמסונג אשר מספר ה-IMEI שלו הוא 354336/03/188388/2 (ת/7).

הנאשם גם אישר בעדותו, כי מכשיר הטלפון הנייד האמור הנו שלו.

11. כמו-כן, הוגשו מטעם המאשימה הודעותיה של ש', ידידתו של הנאשם. בהודעתה הראשונה, מיום 13.8.11 (ת/18), טענה ש' כי אינה מכירה את הנאשם ואת אושרי קריספין; ואולם בהודעתה השנייה, מיום 22.8.14 (ת/19), ציינה כי הכירה אותם כארבעה חודשים לפני מועד האירוע, וכי במועד האמור - בלילה שבין 7.8.11 ל-8.8.11 בסמוך לשעה 1:00 אחר חצות - הגיעו השניים לביתה בירושלים לאחר שאושרי קריספין התקשר אליה. היא לא זכרה אם אושרי התקשר אליה ממספר הטלפון הנייד שלו (052-8991793) - "או שהוא ביקש ממישהו שיחה או מטלפון של מאור [הנאשם] אבל אין לי טלפון של מאור". היא הסבירה בהודעתה השנייה, כי בשל לחץ החקירה הסתירה בהודעתה הראשונה את קשריה עם השניים. לשאלת החוקרים, האם היא מכירה את מספר הטלפון 052-3453965 - השיבה בשלילה; לשאלה נוספת, כיצד היא מסבירה שקיימה שיחה עם מספר זה ביום 8.8.11 בשעה 21:30, [דהיינו - למחרת השוד - י' נ'], השיבה - "אני לא זוכרת"; ולשאלה - האם שוחחה בטלפון עם הנאשם ואושרי קריספין יום לאחר שביקרו בדירתה (קרי - ביום 8.8.11) - ענתה: "כן, אני עברתי דירה והם הציעו לי עזרה בהעברה להכין דירה לכניסה". ש' הוסיפה וציינה, כי ביום 8.8.11 שוחחה טלפונית פעמיים, הן עם הנאשם והן עם אושרי קריספין; כי איננה זוכרת מה מספר הטלפון שממנו התקשרו אליה השניים, שכן זה לא נשמר בזיכרון; וכי היא משערת שמדובר בטלפון של אושרי. אין חולק, כי בתדפיס שיחות הטלפון של כרטיס SIM 052-3453965 מופיעה ביום 8.8.11 בשעה 21:30 שיחה טלפון בת 60 שניות למספר הטלפון הנייד של ש'; ואולם ש' לא קשרה שיחה זו לשיחה שקיימה עם הנאשם או עם אושרי קריספין.

12. בנוסף, הוגשה הודעתו של הנאשם במשטרה, שבה הכחיש את המיוחס לו בעניין עבירת השוד, וטען כי אסף את חברו אושרי קריספין מביתו בפסגת זאב ובילה עמו במעלה אדומים (ת/5). בנוסף הגישה המאשימה, בהסכמת הסנגור, דו"חות של שוטרים אודות צפייה בדיסק שבו תועד מפגש מבוקר בין הנאשם לבין אושרי קריספין. הצדדים בחרו שלא להגיש את הדיסק עצמו אלא רק את המזכרים המתעדים את הצפייה בו. ממזכר שערך החוקר יורם חתן עולה, כי הנאשם ואושרי קריספין הסתודדו ביניהם, חשדו שיש מצלמה בחדר, ואמרו: "סתם עוצרים אנשים, היינו במעלה אדומים, לא עשינו כלום, יש הוכחות". ממזכר אחר (ת/13) עולה, כי אחד הנאשמים מסר פרט מוכמן, אך המזכר לקוני ולא ברור, ואף המאשימה לא ביקשה בסיכומיה לסמוך עליו ממצא כלשהו.

13. ממזכר שהוגש על-ידי הסנגוריה וצורף לתיק המוצגים (נ/1), עולה כי לא נערך למתלונן מסדר זיהוי חי, עקב התנגדותו של בא-כוחו דאז של הנאשם, אשר לא הסכים לביצוע מסדר זיהוי בטענה שאין ניצבים המתאימים לגילו של החשוד. עוד עולה מהמזכר, כי לא נערך למתלונן מסדר זיהוי תמונות, הואיל ובמועד שבו התייצב המתלונן במז"פ נפלה

תקלה טכנית במערכת המחשוב שלא אפשרה עריכת מסדר זיהוי תמונות. מכל מקום, המתלונן הבהיר בהודעתו במשטרה כי יתקשה עד מאוד לזהות את התוקפים, הואיל והאירוע התרחש בחשיכה ונמשך שניות בלבד (ת/1 עמ' 2 ש' 24).

14. המאשימה בחרה להשמיע, כאמור, רק עד אחד מטעמה, מנהל תחום מניעת הונאה בחברת סלקום. כפי שכבר צוין, עוד בישיבת הטיעון טען הסניגור כי לא ניתן להוכיח קשר בין מכשיר הטלפון לבין כרטיס ה-SIM הנדון; כי נציג חברת התקשורת אינו עד מומחה, מה-גם שבתיק החקירה אין כל חוות-דעת או מסמך מטעמו; וכי אין לראות בהסכמת ההגנה להגשת כל הראיות, ובכללן פלט השיחות, משום הסכמה לעדויות שמיעה או לעדויות סברה שאין באות מפיו של מומחה. כאשר נדרש העד בתחילת עדותו להבהיר את משמעות פלט התקשורת הסלולארית ת/8, התנגד הסניגור לשאלה, בטענה כי מדובר בעדות סברה, אשר העד אינו מוסמך להשיב עליה הואיל ואינו עד מומחה. בהחלטה שניתנה בעניין ההתנגדות האמורה, התרתי את השאלה, והוספתי כי ככל שיובהר במהלך העדות שמדובר בעדות שבמומחיות, יתאפשר לסניגור לחקור את העד במועד נדחה כדי להיערך לחקירה הנגדית, אם יבקש זאת. בתכופ לאחר מתן ההחלטה האמורה ציין ב"כ המאשימה, במענה לטענת הסניגור לפיה אין מדובר בעד מומחה, כי עדותו של העד היא "עדות טכנית לחלוטין" (עמ' 16). העד ציין בעדותו, כי מוצג ת/8 - פלט השיחות של כרטיס SIM שמספרו 052-3453965 - כולל עמודה (העמודה השנייה) שבה מצוין מספרו של מכשיר הטלפון הנייד שממנו בוצעה או נתקבלה השיחה (מספר IMEI; המכונה כאמור גם מספר ברזל). העד הופנה בעדותו לדו"ח ת/7 שבו צוין המספר הסידורי (IMEI) של מכשיר הטלפון הנייד שנתפס בביתו של הנאשם - 354336/03/188338/2; דהיינו, מספר זהה לזה שבפלט, למעט הספרה האחרונה. הוא העיד, כי "מספר הברזל" נקבע אצל יצרן המכשיר הסלולארי, וכולל 15 ספרות הצרובות על שבב המכשיר, כאשר שמונה הספרות הראשונות מציינות את היצרן ודגם המכשיר, שש הנוספות - את המספר הסידורי, והספרה האחרונה היא "ספרת ביקורת". על-פי עדותו, מדובר בספרת ביקורת שהיא תוצאה של חישוב מתמטי, שהוא אינו יודע את פשרו ומהותו. עוד ציין, כי בפלט השיחות ת/8 מצוינות רק 14 הספרות של מספר הברזל, ללא ספרת הביקורת, זאת הואיל ובמרכזיה הסלולארית שקולטת את השיחות נרשמות רק 14 ספרות, שדי בהן כדי להביא לזיהוי המכשיר שממנו בוצעה השיחה, וכי המערכת מוסיפה באופן אוטומטי ל-14 הספרות של המכשיר את הספרה 0. בנוסף העיד, כי ככלל, כל מספרי הברזל שמופקים מהמרכזיה הסלולארית, אשר מופיעים בתדפיסי שיחות טלפון, כוללים את 14 הספרות של מספר הברזל בתוספת הספרה 0 כתחליף לספרת הביקורת. במהלך עדותו אישר העד, כי הוא אינו בקיא בהיבטים המקצועיים של קביעת המספר הסידורי וספרת הביקורת על-ידי יצרן המכשיר, אך הוסיף כי הוא מעיד על הדברים מכוח ניסיון של 18 שנות עבודה בחברת סלקום, כאשר בחמש השנים האחרונות הוא משמש בתפקיד מנהל תחום מניעת הונאה. בהקשר זה הוסיף וציין העד, כי מעולם לא נתקל במספר ברזל בן 14 ספרות, שהיו לו ספרות ביקורת שונות. על-כן, לדידו של העד, מספר הברזל של הטלפון הנייד המצוין בפלט ההתקשרות

הסלולארית ת/8 - 354336031883380 - זהה למספר של המכשיר שנתפס בביתו של הנאשם, למרות שבתווית המכשיר צוינה כספרת הביקורת הספרה 2 ואילו בפלט צוינה כתחליף לספרת הביקורת הספרה 0. כאמור, העד לא בדק את מספר הברזל של המכשיר שנתפס בביתו של הנאשם, והתייחס בעדותו לדו"ח של חוקר מחשבים מיומן של המשטרה (אשר הוגש כאמור בהסכמה) אודות מספר ה-IMEI של המכשיר שנתפס בחדרו של הנאשם - 354336/03/188388/2 (ת/7). במענה לשאלת הסינוגר, הוסיף וציין העד, כי ניתן לדעת מה מספרו של המכשיר גם באמצעות בדיקה טכנית פשוטה, ובין-השאר באמצעות הפעלת המכשיר והקשת ספרות מסוימות.

ראיות הסנגוריה

15. בפרשת ההגנה הושמעו מטעם הסינוגריה עדותו של הנאשם עצמו, וכן עדותו של אושרי קריספין, שהאישום נגדו בוטל לבקשת המאשימה, כאמור.

בהודעתו במשטרה מיום 10.8.11 (ת/5), הכחיש הנאשם מעורבות כלשהי בביצוע השוד. הוא טען כי במועד האירוע, 7.8.11, חזר אחר הצהריים לביתו ביישוב אדם מהבסיס שבו הוא משרת באזור בית-אל; כי בסמוך לשעה 23:35 או 23:40 נסע מביתו לרח' רחמילביץ' בשכונת פסגת זאב בירושלים לאסוף את חברו אושרי קריספין; כי אסף את קריספין לרכב בסמוך לחצות; כי משם נסעו לתחנת הדלק ליד מעלה אדומים, שם ישבו עם חברה; וכי חזרו ליישוב בשעה 1:30 אחר חצות. במענה לשאלת החוקרים ציין הנאשם, כי מכשיר הטלפון הנייד מסוג סמסונג שנתפס בחדרו הנו שלו; וכי הוא נמצא ברשותו מזה כשנה וחצי מאז רכשו בחברת סלקום. עם זאת, הוא הדגיש כי מספר כרטיס ה-SIM שבו עשה שימוש הוא 054-6382451; כי כרטיס ה-SIM של מספר זה היה מותקן במכשיר הסמסונג עד ליום שקדם לחקירתו, קרי - 9.8.11; וכי במועד הנ"ל רכש כרטיס "מיקרו SIM", שאותו התקין במכשיר אייפון. לשאלה - האם עד למועד שקדם לחקירתו היה מכשיר הסמסונג כל הזמן ברשותו, השיב "כן, עם המספר שלי 054-6382451"; ובמענה לשאלות נוספות הבהיר, כי המכשיר היה ברשותו כל הזמן וכי איש מלבדו לא עשה בו שימוש ("ש: מי עוד משתמש בטלפון הזה שלך סמסונג? מ: אף אחד. ש: רק אתה משתמש בו? ת: כן"). לשאלה אם מוכר לו המספר 052-3453965 (קרי - ה-SIM שבאמצעותו בוצע השוד) השיב בשלילה; וגם כשנאמר לו שהמספר הזה "שייך לו" והוא "השתמש בו" - השיב כי אינו מכיר את המספר האמור אלא רק את "המספר הרגיל שלו" - 054-6382451. הואיל ונמצאו בפלט השיחות של כרטיס ה-SIM 052-3453965 שיחות לטלפון הנייד של ל', הופנו לנאשם בהמשך חקירתו במשטרה שאלות על קשריו עם ל' ועל השיחות שקיים איתה. לשאלה מתי שוחח עמה בפעם האחרונה, השיב כי הדבר היה יום קודם לכן אחר הצהריים (דהיינו, 9.8.11); ולשאלה מתי דיבר איתה בפעם שקדמה לכך השיב "שהתחיל הצום בלילה, הכוונה ליום שני בלילה, ב-21:30" (דהיינו - 8.8.11 - יום לפני השוד). לטענתו באותה שיחה מיום 8.8.11,

התקשרה אליו ל' למספר הטלפון הרגיל שלו 054-6382451. לנוכח העובדה שבפלט השיחות ת/8 מופיעה בשעה 18:43 שיחה ארוכה בת 759 שניות בין מספר הטלפון של ל' לבין כרטיס ה- SIM052-3453965, ולא מופיעה כל שיחה של ל' בשעה 21:30, נשאל הנאשם על-ידי החוקר המטרתו, האם ייתכן שהשיחה נעשתה בסמוך לשעה 18:30. הוא השיב לשאלה זו בחיוב, וציין כי נזכר ששוחח עם ל' בסמוך לשעה 18:30. כאשר הטיח בו החוקר, כי קיים את השיחה ממספר כרטיס ה- SIM052-3453965, ביקש הנאשם לראות את פלט השיחות, אך לא הגיב לגופה של השאלה האחרונה. בהמשך החקירה, נרשם מפי החוקר: "אני מסביר לחשוד שה-IMEI של המספר 0523-453965 שייך למכשיר סמסונג הסלולארי שנתפס בביתו וכי הוא טוען ששייך לו מזה שנה וחצי"; ותגובתו של הנאשם הייתה: "הבנתי מה שאמרת לי על ה-IMEI, אני לא יודע איך זה השתנה". החוקר הציג לנאשם בפלט השיחות של כרטיס ה- SIM052-3453965 מספרי טלפון של שני אחיו - עודד ושימי, של שני חבריו - עידן עובדיה ואושרי קריספין, ושל ל', ובהקשר זה הטיח בו: "... כל אלה דיברו איתך בטלפון הזה, תגובתך?". הנאשם הגיב: "אין הוכחה שזה אני דיברתי, לא דיברתי בטלפון הזה, לי יש הוכחה שהייתי במעלה אדומים"; ולשאלה נוספת, האם ביצע ביום ראשון בערב שוד של שליח פיצה בפסגת זאב, השיב בשלילה. כאן המקום להדגיש, כי בשום שלב של החקירה, לא אמר החוקר לנאשם ששיחות הטלפון עם הפיצרייה ועם שליח הפיצה נעשו, על-פי החשד, באמצעות כרטיס ה- SIM052-3453965 אשר היה מותקן במכשיר הסמסונג של הנאשם. כן יצוין, כי מסיבה שלא נתחווה, לא שאל החוקר את הנאשם האם שוחח עם ל' שעה קלה לפני ביצוע השוד, ביום 7.8.11, למרות העובדה שבפלט השיחות, הופיעו כאמור שתי שיחות בין כרטיס ה- SIM052-3453965 לטלפון הנייד של ל' בשעות 22:25 ו-22:32 (זאת בסמוך לאחר הזמנת הפיצה וכשלושת רבעי שעה לפני "שיחות ההכוונה" עם המתלונן לקראת ביצוע השוד). כאמור, מחדל זה היה גם בעת גביית הודעתה של ש', שעה שלא נחקרה כלל על השיחות שקיימה בתכוף לפני השוד ולאחריו.

16. מכאן לעדותו של הנאשם בבית-המשפט. הנאשם העיד, כי בחודש אוגוסט 2011 מספר הטלפון הנייד שלו, דהיינו מספר כרטיס ה-SIM, היה 054-6382451; וכי אין לו כל קשר למספר כרטיס ה-SIM 052-3453965 שבאמצעותו בוצע השוד, ואף אינו מכיר מספר כזה.

באשר למעשיו במועד הרלבנטי, העיד הנאשם כי באותו יום היה בחופשה מהצבא ושהה בביתו; ולקראת ערב קבע עם אושרי קריספין לנסוע למעלה אדומים. לדבריו, הוא יצא מביתו ביישוב אדם לכיוון פסגת זאב בסמוך לשעה 23:35, אסף את אושרי ברכבו ונסע יחד עמו לתחנת הדלק במעלה אדומים. על-פי עדותו, נכנס לתחנת הדלק לרכוש שתייה וסיגריות, בשעה שאושרי המתין ברכב; בהמשך, חזר לרכב וישב בו יחד עם אושרי, כעשרים דקות עד חצי שעה; ולאחר מכן חזרו לביתם. הוא הכחיש בעדותו כל קשר לביצוע השוד. באשר לגרסתה של ל', בהודעתה במשטרה ת/6,

ציין הנאשם כי הוא ול' היו חברים במשך שנתיים, נפרדו כשנה וחצי לפני מועד עדותו, דהיינו בתחילת שנת 2011, וכי הם היו בקשר טלפוני מעת לעת. לשאלת הסנגור, מה הסברו לגרסתה של ל', לפיה שוחח עמה למחרת האירוע, השיב הנאשם: "קודם כל אף פעם לא היה לי קו עם שיחות יוצאות, תמיד הייתי מתקשר אליה מטלפונים אחרים, לא היו לי שיחות יוצאות; המספר שלי זה טוקמן והייתי מתקשר אליה באמצעות שיחות שביקשתי מאנשים והיא הייתה חוזרת למספר שלי הרגיל" (עמ' 21). כאשר נתבקש הנאשם על-ידי הסנגור להגיב לגרסתה של ל', לפיה התקשר אליה ממספר ה-SIM שמספרו מתחיל ב-052, השיב הנאשם כי אינו זוכר שחייג אליה ממספר 052, וכי נהג להתקשר מטלפונים של אנשים אחרים ול' נהגה לחזור למספר הטלפון שלו שהספרות הראשונות שבו היו 054. בחקירתו הראשית הקצרה, שהתמצתה בדברים האמורים, לא התייחס הנאשם כלל למכשיר הסמסונג שלו, שעל-פי הנתען על-ידי המאשימה, נעשו באמצעותו התקשרויות מכרטיס ה-SIM 052-3453965 לשליח הפיצה ולפיצרייה. ממילא הוא לא הסביר היכן היה המכשיר במועדים הרלבנטיים, האם נשא עמו את המכשיר ביום המקרה או למחרת והאם עשה בו שימוש כלשהו.

בחקירתו הנגדית עמד הנאשם על כך שיצא מביתו ביישוב אדם לפסגת זאב בין השעות 23:35 ל-23:40 (דהיינו כחצי שעה לאחר השוד), וציין כי הוא זוכר את השעה המדויקת, שכן נדבר מבעוד מועד עם אושרי קריספין, באמצעות הפייסבוק, להיפגש בסמוך לשעה הזו. כאן המקום לציין, כי בהודעתו במשטרה (ת/5) ציין הנאשם שהיה במעלה אדומים "משעה 23:00 אולי 23:30", ומיד בהמשך שינה גרסתו וטען כי יצא מביתו ביישוב אדם בשעה 23:35 או 23:40. הנאשם הכחיש בחקירתו הנגדית, כי הגיע עם אושרי לביתה של ש' באותו הלילה, למרות שהסכים להגשת הודעתה של העדה ללא חקירה נגדית; ועמד על גרסתו לפיה חזר לביתו ישירות מתחנת הדלק במעלה אדומים. כאשר עומת הנאשם בחקירתו הנגדית עם גרסתו אושרי קריספין בחקירה המשטרית, לפיה נסעו השניים באותו הערב לירושלים והגיעו לביתה של ש', הכחיש הנאשם את גרסתו של קריספין באלו המילים: "אני בכל אופן אותו ערב חזרתי הביתה, אולי אושרי נסע אליה. אני חזרתי הביתה, הורדתי את אושרי בבית שלו וחזרתי הביתה" (עמ' 24). כאשר נדרש פעם נוספת להגיב לגרסתו של קריספין, לפיה שניהם היו יחד כל הלילה עד שחזרו מדירתה של ש' בשעה 5:00 בבוקר, השיב: "אני לא זוכר דבר כזה, אני זוכר שהחזרתי אותו הביתה" (לעיל). בכל הנוגע לחיפוש שנערך בביתו, ציין הנאשם בעדותו, כי השוטרים ביקשו לבצע חיפוש והוא הסכים לכך, וכלשונו: "הם באו ואמרו שיש חיפוש. אני הסכמתי ואמרתי להם כמובן שאתם יכולים לבוא לחפש מה שאתם רוצים, אני חייל, אין לי מה להסתיר" (עמ' 24). כן אישר, כי נמצא בחדרו מכשיר הטלפון מסוג סמסונג, וכי המכשיר שייך לו. לדבריו, יום לפני מעצרו (דהיינו - 9.8.11) החליף בחברת אורנג' את כרטיס ה-SIM ל"מיקרו SIM" כדי שניתן יהיה להכניסו למכשיר אייפון. גם בחקירה הנגדית הקצרה, כמו בחקירה הראשית, כלל לא נשאל הנאשם היכן היה מכשיר הסמסונג במועדים הרלבנטיים והאם רק הוא עשה בו שימוש.

17. יוער במאמר מוסגר, כי פלט השיחות של מספר כרטיס ה-SIM הקבוע של הנאשם - 054-6382451 הוגש אף הוא בהסכמה (ת/11). מדובר בפלט האמור לכלול שיחות מיום 7.8.11 עד ליום 8.8.11 (יום השוד והיום שלמחרת). מעיון בפלט עולה, לכאורה, כי ממספר זה לא נעשו שיחות יוצאות, וכי התקבלו שיחות נכנסות בשני מועדים אלה רק החל מיום 8.8.11, משעה 20:09 ואילך. הואיל ושני הצדדים כלל לא התייחסו לפלט זה בסיכומיהם, אמנע מקביעת ממצאים על-יסוד נתוני הפלט.

18. בפרשת ההגנה העיד אושרי קריספין מטעם הסנגוריה. קריספין ציין בעדותו, כי נעצר בבית-משפט השלום כחשוד בביצוע השוד, ובסמוך לכך שוחרר ממעצרו בגדרו של ערר שהוגש לבית-משפט זה; לאחר מכן, נעצר שוב על-ידי המשטרה אחרי שנטען כי בידיה ראיות חדשות נגדו, ושוב שוחרר על-פי החלטת בית-המשפט המחוזי; בהמשך, הוגש נגדו כתב-אישום בגין ביצוע השוד יחד עם הנאשם; ולבסוף חזרה בה המאשימה מהאישום, והאישום נגדו בוטל. הסנגוריה העידה את קריספין לצורך הוכחת טענת הנאשם, לפיה בשעה שבה בוצע השוד, בילה יחד עם קריספין במקום אחר.

קריספין העיד, כי בלילה שבין 7.8.11 ל-8.8.11 אסף אותו הנאשם מביתו בסמוך לחצות (קרי - לאחר שעת השוד); משם נסעו לתחנת הדלק במעלה אדומים, שם קנו סיגריות ושתייה וישבו ברכב במשך כחצי שעה; ובהמשך, נסעו לבקר ידידות בירושלים. כאשר הציג הסנגור לקריספין את טענת המאשימה, לפיה הנאשם ביצע שוד באותו הערב, וכי לפי טענתה השוד בוצע יחד עמו - הכחיש קריספין מעורבות כלשהי בביצוע השוד, והוסיף כי כאשר נפגש עם הנאשם - "לא ראיתי משהו מוזר בבנאדם, לא היה נסער או משהו כזה שמעיד על שוד" (עמ' 30). לשאלת הסנגור, אם יש לו הסבר לכך שהנאשם מכחיש את גרסתו, לפיה שניהם נסעו לבקר ידידה בירושלים, השיב קריספין כי ייתכן שהנאשם רצה למנוע את זימונה של הידידה לחקירה, זאת על-מנת שלא להסב לה אי-נעימות. בחקירה הנגדית הוסיף וציין קריספין, כי הנאשם אסף אותו מביתו ברחוב רחמילביץ' בפסגת זאב, המצוי במרחק נסיעה של כחמש דקות מרחוב מאיר גרשון - מקום ביצוע השוד. יובהר, כי ב"כ המאשימה לא טען בסיכומיו שאושרי קריספין היה שותף לנאשם בביצוע השוד; יתר-על-כן - הוא תמך בגרסתו של קריספין לפיה הנאשם נפגש עמו לראשונה לאחר שעת ביצוע השוד, והעיר כי לשיטתו לא היה כל בסיס לייחס בשעתו לקריספין שותפות בביצוע השוד.

תפיסת הטלפון הסלולארי של הנאשם שלא על-פי צו חיפוש

הרקע המשפטי

19. כאמור, הטלפון הסלולארי המשמש ראיה בתיק נתפס בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם מבלי שהוצא צו

חיפוש שיפוט. הסנגוריה מבקשת שלא לקבל את הטלפון כראיה, לנוכח דוקטרינת הפסילה הפסיקתית שהותוותה בהלכת יששכרוב (ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי (4.5.06)), ואשר הוחלה אף על ראיות חפציות בהלכת בן חיים (רע"פ 10141/09(לעיל)).

דוקטרינת הפסילה הפסיקתית שהותוותה בהלכת יששכרוב, ובהלכת בן חיים, מתווה עילת פסילה שבשיקול דעת בית-המשפט, כאשר בית-המשפט מגיע למסקנה שהראיה הושגה שלא כדין, וקבלתה במשפט תביא לפגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן, החורגת מגדרה של פסקת ההגבלה שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. בבוא בית-המשפט להפעיל את שיקול הדעת בהתאם לדוקטרינת הפסילה הפסיקתית, עליו לבחון, בין-השאר, שלוש קבוצות של שיקולים: האחת - אופייה וחומרתה של אי-החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הראיה; השנייה - מידת ההשפעה של אמצעי החקירה על הראיה שהושגה; והשלישית - שיקולי הנזק מול התועלת החברתית הכרוכים בפסילת הראיה. בכל הנוגע לקבוצת השיקולים האחרונה, הנוגעת להשפעת פסילת הראיה על מלאכת עשיית הצדק במובן הרחב, תוך השוואת המחיר החברתי הכרוך בפסילת הראייה לתועלת החברתית שבפסילתה, הרי שהפרמטרים העיקריים להשוואה זו הנם, בין-השאר, חשיבות הראיה להוכחת האשמה, מהות העבירה המיוחסת לנאשם ומידת חומרתה (הלכת יששכרוב, לעיל, בפסקאות 69-74; הלכת בן חיים, לעיל, בפסקה 34). עם זאת, בכל הנוגע לשיקול של חומרת העבירה, הובעה בפסיקה הדעה כי כאשר מדובר בהפרה חמורה של הזכות להליך הוגן, הרי שחומרת העבירה, כשלעצמה, אינה יכולה להצדיק הכשרת הראיה שהושגה תוך פגיעה בזכות להליך הוגן (ראו: ע"פ 5956/08 סלימאן אל עוקה נ' מדינת ישראל (23.11.11)).

כאמור, בהלכת בן חיים נדונה החלת דוקטרינת הפסילה הפסיקתית, בזיקה לראיות חפציות שהושגו בחיפושם שנערכו שלא כדין. ביישמו את שלוש קבוצות השיקולים האמורות, על נסיבות המקרים שנדונו לפניו, הגיע בית-המשפט העליון למסקנה כי יש לפסול כראיות את הסכין שנתפסה בחיפוש על גופו של אחד המערערים ואת הסמים שנמצאו בביתו של נאשם אחר. בכל הנוגע להסכמה לחיפוש שנערך ללא סמכות בדין, נפסק, בין-השאר, כי הסכמתו של אדם לעריכת חיפוש על גופו בכליו או בביתו, עשויה להוות מקור סמכות עצמאי לביצוע החיפוש; ובלבד כי ההסכמה תהיה הסכמה מדעת, קרי - הסכמת אמת מודעת ורצונית; וכי כדי להבטיח זאת, אין די בבקשת הסכמתו של האדם לעריכת החיפוש, אלא יש להבהיר לו במפורש כי נתונה לו הזכות לסרב לביצוע החיפוש וכי הסירוב לא ייזקף לחובתו.

האם נפל פגם של אי-חוקיות בביצוע החיפוש בחדרו של הנאשם?

20. כאמור, לא נשמעו עדויות על נסיבות תפיסת הטלפון בחדרו של הנאשם; שכן תיק החקירה, על כל מסמכיו,

הוגש בהסכמה ללא חקירה נגדית. הראיות הרלבנטיות בדבר תפיסתו של הטלפון הנייד הן דו"ח פעולה שערך השוטור רס"מ אלי בר-לוי ביום 10.8.11, ודו"ח חיפוש שערך השוטור רס"ר טל ארז באותו מועד. בדו"ח הראשון ציין החוקר בר-לוי, כי הגיע לדירתו של הנאשם, הודיע לו שהוא נדרש להתלוות אליו לחקירה כחשוד בביצוע שוד וביקש את אישורו לערוך חיפוש בחדרו. על-פי דו"ח הפעולה, הנאשם הסכים לביצוע החיפוש, ובחדרו נתפסו מכשירי טלפון סלולאריים וכרטיס "מיני SIM". במעמד החיפוש הוחתם הנאשם על טופס "דו"ח חיפוש". בראש טופס "דו"ח החיפוש", אישר הנאשם בחתימתו כי הוא מסכים לחיפוש בביתו ובחצריו ללא צו חיפוש מבית-משפט. על-פי הדו"ח, נתפסו בחדרו של הנאשם ארבעה מכשירי טלפון ניידים: מכשיר "אייפון 4" על גופו של הנאשם, לרבות כרטיס "מיני SIM" בכיס מכנסיו, ושלושה מכשירי טלפון נוספים - מכשיר מסוג מוטורולה, מכשיר מסוג LG, וכן מכשיר מסוג סמסונג - שהוא, כאמור, על-פי הנתען, המכשיר שבאמצעותו בוצעו שיחות הטלפון עם שליח הפיצה.

21. מחומר הראיות עולה שהחיפוש בוצע שעה קלה לאחר שנתחוויר למשטרה, כי הנאשם שוחח בסמוך לאירוע השוד עם חברתו ל', באמצעות כרטיס ה-SIM שממנו בוצעו השיחות עם שליח הפיצה. כאמור, השוד אירע ביום 7.8.11 בסמוך לשעה 23:16. למחרת, ביום 8.8.11, ניתן בבית-משפט השלום צו לקבלת נתוני תקשורת סלולארית (ת/22). על-יסוד הצו האמור קיבלה המשטרה את פלט השיחות מחברת סלקום (ת/8). בפלט השיחות הופיעה התקשרות מכרטיס ה-SIM ל-ל', חברתו לשעבר של הנאשם. ל' נחקרה ביום 10.8.11 בשעה 15:53. מהודעתה של ל' נודע למשטרה, לראשונה, כי הנאשם שוחח עמה באמצעות כרטיס SIM שממנו התקיימו השיחות עם שליח הפיצה; ובשלב זה היה, אפוא, למשטרה יסוד סביר לחשד, כי מי ששוחח עם השליח היה הנאשם. בתכוף לאחר גביית הודעתה של ל', בסמוך לשעה 16:00, יצאו שוטרים לביתו של הנאשם לשם עיכובו כחשוד בביצוע עבירת השוד.

22. הסמכות לבצע חיפוש בכל בית ומקום, מותנית בדרך כלל בהוצאת צו חיפוש שיפוטי; וכל אימת שמדובר בחיפוש לשם השגת ראיה הרלבנטית להליך חקירתי, כמו בעניינו, חל סעיף 23(1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, המורה כי "רשאי שופט ליתן צו לערוך חיפוש בכל בית ומקום (להלן - צו חיפוש) אם - החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל חקירה, משפט או הליך אחר". הסמכות לערוך חיפוש, שלא על פי צו שיפוטי, נקבעה בסעיף 25 לפקודה, המורה כי "שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית במקום אם - (1) יש לשוטור יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב; (2) תופס הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה; (3) אדם המצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניח שמבוצעת שם עבירה; (4) השוטור רודף אחרי אדם המתחמק ממעצר או נמלט ממשמורת חוקית". בעניינו, לא חל אף לא אחד מהתנאים האמורים בסעיף 25 לפקודה, ומשכך, ככל שהמשטרה ביקשה לערוך חיפוש בביתו של הנאשם לשם מציאת מכשיר הטלפון הנייד, או כל

ראיה אחרת הקושרת את הנאשם לטלפון הנייד שבאמצעותו בוצע השוד, היה עליה להצטייד בצו חיפוש שיפוטי, לפי סעיף 23 לפקודה.

23. הנאשם אמנם נתן הסכמתו בכתב לעריכת החיפוש ללא צו חיפוש שיפוטי; אך לא הוסבר לו כי הוא רשאי לסרב לחיפוש וסירובו לא יזקף לחובתו. כאמור, בהלכת בן חיים נפסק, כי ספק רב אם הסכמת הנאשם יכולה לשמש בסיס לביצוע חיפוש בהיעדר ידוע בדבר זכות הסירוב.

לשאלה, האם יש להחיל במקרה דנן את כלל הפסילה הפסיקתית, אפנה לאחר הדיון בכוחה המפליל של התשתית הראייתית הנוגעת למכשיר הטלפון שנתפס במהלך החיפוש.

דיון והכרעה

24. התשתית הראייתית שעל יסודה מבקשת המאשימה להרשיע את הנאשם, נסמכת, כאמור, על ראיות נסיבתיות; שעיקרן - פלט השיחות של כרטיס ה-SIM הנדון אשר באמצעותו הוזמן שליח הפיצה לזירה, והודעתה במשטרה של ל' שעל יסודה מבקשת המאשימה לקשור את הנאשם לכרטיס ה-SIM. בבוא בית-משפט להכריע, אם יש במארג של ראיות נסיבתיות כדי להוכיח אשמתו של נאשם, עליו לבחון את שרטוט התרחישים האפשריים על סמך ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים. מובן, כי אין נדרש שכל אחת מן הראיות הנסיבתיות, כשלעצמה, תוביל להרשעה, ודי בכך שכל הראיות יחדיו, בהשתלבותן זו בזו, כמעשה פסיפס, תצבענה על אשמת הנאשם מעבר לספק סביר (ע"פ 4656/03 מירפולסקי נ' מדינת ישראל (1.12.04); וכן ראו: דנ"פ 3391/95 בן-ארי נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(2) 377 (1997); וע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 221, 227 (2002)). אל מול הראיות הנסיבתיות המצביעות על אשמתו של נאשם, נדרש בית-המשפט לשקול - על-פי מבחני הגיון וניסיון החיים - הסברים חלופיים למסכת הראיות הנסיבתיות, בין על-פי גרסתו של הנאשם, ובין אם מדובר בהיפותזות סבירות אחרות המתיישבות עם חפותו, אף כאלו שלא הועלו על-ידו, להבדיל מהסבר דמיוני, תיאורטי או רחוק; והרשעה בדין תתאפשר רק אם המסקנה המפלילה הנה המסקנה ההגיונית היחידה המתבקשת ממכלול הראיות הנסיבתיות (ראו: ע"פ 3974/92 אזולאי נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) 565 (1993); ע"פ 6527/94 עזיז מנצור נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 732 (1996); ע"פ 543/79 נגר נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(1) 113, 140 (1980); וע"פ 11541/05 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.06) בפסקה 19).

25. בענייננו, הראיות הנסיבתיות עניינן למעשה "חזקה תכופה" של הנאשם באמצעי שנעשה בו שימוש עיקרי במהלך השוד - טלפון נייד. הכלל בדבר "החזקה התכופה" אינו אלא אחת מהחזקות שבעובדה, הנסמכות על ההיגיון

ועל ניסיון החיים; ועל-פי הכלל, ניתן להסיק מהמצאותו של חפץ שהושג בעבירה, זמן לא ממושך לאחר ביצוע העבירה, בחזקתו של פלוני, על הקשר שבין אותו אדם לבין מעשה העבירה (ע"פ 15/78 ביבס נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(3) 64 (1978); ע"פ 480/88 פרץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 379, 399-400 (1989); וע"פ 895/09 פינטו נ' מדינת ישראל (22.3.10) בפסקה 6). הכלל מקים חזקה לכאורה, כי אותו אדם מעורב בעבירה; וחזקה זו מטילה עליו את הנטל להסביר כיצד הגיע הנכס לידי, ואם לא הצליח בכך, עשוי הוא להתחייב בביצוע העבירה (ע"פ 421/78 בן בסת נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(1) 215, 219-220 (1979); וע"פ 522/71 בחג'אן נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 158 (1974)). הרציונל העומד ביסודו של כלל זה, חל לא רק על חזקה תכופה בחפץ שהושג בעבירה; אלא גם על חזקה תכופה בחפץ או מכשיר ששימש לביצוע עבירה, ובענייננו - החזקה במכשיר טלפון ששימש לביצועה של עבירה. עם זאת, כאשר החפץ שבאמצעותו בוצעה העבירה הנו חפץ שהחזקתו לגיטימית, ובפרט חפץ נייד כמו טלפון - שיכול לעבור מיד ליד ואשר ניתן לשימוש על-ידי מספר אנשים, יש לבחון בקפידה את המסקנה הנובעת ממארג הראיות הנסיבתיות - בכלל, וזו הנגזרת מכלל החזקה התכופה - בפרט. מכאן, לבחינת הראיות ולהכרעה העובדתית.

26. כאמור, אירוע השוד המתואר בכתב-האישום, אינו שנוי במחלוקת. הסניגוריה אף לא חלקה על כך שהמתלונן זומן למקום "המלכודת" בשיחת טלפון מכרטיס SIM 052-3453965, ובמהלך השוד שוחח עמו מי מהתוקפים באמצעותו. הצדדים חלוקים ביניהם בשאלה, האם יש בתשתית הראייתית האמורה כדי להביא לכלל מסקנה, בנטל המוטל על המאשימה במשפט פלילי, קרי - מעבר לספק סביר, לפיה הנאשם נטל חלק בביצוע השוד.

המאשימה מבקשת שייקבע כי הנאשם נטל חלק בביצוע עבירת השוד, על בסיס פלט השיחות הסלולאריות. כפי שכבר צוין, התקשרות בטלפון סלולארי נעשית באמצעות גוף מכשיר הטלפון (הנושא מספר IMEI, המכונה גם "מספר ברזל"), שבו מותקן כרטיס ה-SIM שזיהויו הוא מספר ההתקשרות הסלולארית. במאגרי הנתונים של חברות התקשרות הסלולאריות נרשמים, לגבי כל שיחה - הן מספר כרטיס ה-SIM והן "מספר הברזל" שבו הותקן הכרטיס. כאמור, פלט השיחות ת/8 ריכז את כל השיחות שבוצעו בסמוך לפני השוד ועד למחרת היום באמצעות כרטיס SIM 052-3453965, זאת כאשר לגבי כל שיחה אף צוין מהו "מספר הברזל" של גוף מכשיר הטלפון, שבו היה מונח כרטיס ה-SIM - מספר IMEI 354336031883380.

27. כפי שכבר צוין בסקירת הראיות לעיל, בפלט השיחות של מספר ה-SIM האמור מופיעות ארבע שיחות "דוקטור פיצה" בשעות 22:17, 22:45, 23:06 ו-23:11; וכן שתי השיחות שקיים שליוח הפיצה עם מזמיני המשלוח, האחת - בשעה 23:12, והשנייה בשעה 23:16 שבעיצומה בוצע השוד. מהראיות עולה, אפוא, כי מי שהיה מעורב

בביצוע השוד, ביצע את שיחות הטלפון של הזמנת הפיצה, ושל הכוונת השליח למלכודת שבה הותקף, באמצעות כרטיס ה-SIM האמור. הסניגוריה אף אינה חולקת, כאמור, על כך שפלט השיחות ת/8 משקף את ההתקשרויות שנעשו באמצעות כרטיס ה-SIM הנדון, אך טוענת כי השיחות הקשורות לאירוע השוד לא בוצעו על-ידי הנאשם, ואף לא באמצעות מכשיר הטלפון שלו.

28. המאשימה טוענת בסיכומיה, כי האדן הראייתי העיקרי, שיש בכוחו, כשלעצמו, להביא למסקנה לפיה הנאשם היה מי שקיים את השיחות עם שליח הפיצה, הוא פלט השיחות ת/8, המפרט את ההתקשרויות שנעשו באמצעות כרטיס ה-SIM הנדון. היא מבקשת לקשור בין הנאשם לבין כרטיס ה-SIM באמצעות הודעותיהן במשטרה של ש' ושל ל', וכן העובדה שבאמצעות כרטיס זה נעשו התקשרויות לשני אחיו של הנאשם וכן לשניים מידידיו.

סבורני, כי אין די בתשתית הראייתית כדי להביא למסקנה אחת ויחידה, לפיה הנאשם היה זה שעשה שימוש בכרטיס ה-SIM הנדון בשיחות הנוגעות לשוד, קרי - הזמנת הפיצה והכוונת השליח. אבאר להלן את הטעמים למסקנתי זו.

29. הנאשם העיד, כאמור, כי היה לו מספר טלפון אחר, שלא היו בו שיחות יוצאות (כרטיס ה-SIM 054-6382451), ועל כן נהג בדרך כלל להתקשר באמצעות טלפונים של אחרים. עדותו זו זכתה לתימוכין בהודעתה של ל' - אשר הוגשה בהסכמת הצדדים. כאמור, ל' מסרה בהודעתה, אשר נגבתה עוד בטרם עלה שמו של הנאשם כחשוד בתיק החקירה, כי לנאשם "לא היו שיחות יוצאות" במספר הטלפון הנייד שלו - 054-6382451, ולפיכך היה "משיג שיחות מאחרים"; וכדבריה - "הוא היה משיג אליו שיחות מכל מה שזז, היה הולך ברחוב, תביא שיחה, מבקש מאנשים שיחות ומתקשר אליי".

30. מהודעתה של ש', שהובאה לעיל, עולה כי העדה לא זכרה אם היה זה הנאשם שהתקשר אליה (למחרת מועד השוד) ממספר כרטיס ה-SIM הנדון; ומשכך אין בגרסתה כדי לקשור את הנאשם לכרטיס ה-SIM.

31. באשר ל-ל', זו זכרה כאמור שיחה אחת עם הנאשם, אשר התקיימה למחרת מועד השוד - שיחה שאף הנאשם הזכיר בעדותו. ל' העלתה השערה שמדובר בשיחה ממספר כרטיס ה-SIM הנדון, אשר בוצעה על-ידי הנאשם באמצעות טלפון של חבר, זאת על סמך מתכונת ההתקשרות ביניהם - "אני רואה שיחה ממספר לא מוכר אני משערת שזה הוא, יכול להיות של חבר שלו שהוא לוקח ממנו שיחות". לא ניתן לקבוע, על-יסוד הודעתה של ל', כי הנאשם קיים עמה

שיחות נוספות באמצעות כרטיס ה-SIM הנדון, בפרט שיחות שבוצעו באמצעות הכרטיס הנ"ל בסמוך לפני השוד ולאחריו. אמנם נרשם בהודעתה באופן כללי ולקוני - "הנה תראה, הוא מתקשר אליי, ואני חוזרת אליו, זה כל השיחות בינינו". ואולם, במובחן מהשיחה הבודדת - שהתקיימה למחרת מועד השוד, ואשר אותה זכרה ואודותיה מסרה פרטים - לא נשאלה ל' על-ידי החוקר שאלות כלשהן על שיחות ספציפיות נוספות, ועל מועדים ושעות של השיחות, וממילא לא נבקשה להצביע על שיחות קונקרטיות בפלט. ניכר, אפוא, הן מתוכן האמירה הלקונית האמורה והקשרה, והן מחמת הסתפקות החוקר באמירה הכללית מבלי להפנות שאלות בדבר שיחות ספציפיות - כי התייחסות העדה ל"כל השיחות בינינו", במובחן מההתייחסות המפורטת לשיחה הספציפית שאותה זכרה, הייתה בגדר מסקנה וסברה מעיון בפלט, בהתאם למתכונת ההתקשרויות ביניהם, ולא עובדות שנמסרו מזיכרונה; ובפרט כאשר מדובר בפלט של כרטיס ה-SIM הנדון, ולא בפלט השיחות של ל' - שיכול היה לתרום לריענון זיכרונה, אם בכלל. על-כן, ולנוכח העובדה שההסכמה בדבר הגשת ההודעה כללה הסתייגות מפורשת מעדויות סברה, לא ניתן לקבוע, בהיעדר עדות מבהירה של ל' בעניין זה, כי כל שיחות הטלפון בפלט השיחות של כרטיס ה-SIM הנדון עם מספר הטלפון הנייד של ל' - נעשו עם הנאשם. כל שניתן לקבוע, על יסוד הודעתה של ל', הוא שהנאשם שוחח עמה באמצעות כרטיס ה-SIM הנדון למחרת אירוע השוד, באותה שיחה ממושכת שתיארה העדה. יוער, כי אף ב"כ המאשימה אישר זאת בסיכומיו (עמ' 67 ש' 8-9).

32. העובדה שעל-פי הפלט בוצעו ביממה הרלבנטית התקשרויות רבות מכרטיס ה-SIM הנדון למספרי הטלפון של מקורביו של הנאשם - שני אחיו ושניים מחבריו, אינה מהווה ראיה לכך שהנאשם היה מי שהשתמש בכרטיס ה-SIM ביממה האמורה; בפרט שעה שהמשטרה נמנעה מגביית הודעות מהאחים ומהחברים לבירור השאלה מי התקשר אליהם, ולא הובאו, אפוא, כל ראיות בעניין זה.

33. הנה-כי-כן, אין בסיס לטענת המאשימה, לפיה די בפלט השיחות של כרטיס ה-SIM הנדון, בשילוב הודעתה של ל', כשלעצמם, כדי להביא למסקנה שנאשם נטל חלק בשיחות הקשורות לשוד שליח הפיצה, ולבסס את הרשעתו. כל שניתן לקבוע על-יסוד הודעתה של ל' בזיקה לפלט האמור, הוא שהנאשם שוחח עמה באמצעות כרטיס ה-SIM הנדון למחרת השוד. ואולם, הואיל וטלפון נייד או כרטיס ה-SIM, יכולים לעבור מיד ליד וניתנים לשימוש על-ידי מספר אנשים; והיות של ציינה כי הנאשם נהג לשוחח עמה בטלפון באמצעות "שיחות שנטל מאחרים" - הרי שלא ניתן להגיע למסקנה מעבר לספק סביר, על-בסיס פלט השיחות האמור והודעתה של ל', כי כל שיחות הטלפון באמצעות כרטיס ה-SIM הנדון ביממה המדוברת, ובכלל זה בשעת השוד, נעשו על-ידו.

34. נדבך ראייתי נוסף, שיש בו לטענת המאשימה משום "ראייה מחזקת" (כלשון ב"כ המאשימה בסיכומיו, עמ' 42)

אשר תומכת במסקנה הנובעת מפלט השיחות של כרטיס ה-SIM הנדון, הוא השוואת "מספר הברזל" של מכשיר הטלפון הנייד מסוג סמסונג שנמצא בחדרו של הנאשם, למספר הברזל המופיע בפלט השיחות. לנוכח הודעת הסניגור, כי הסכמתו להגשת הפלט, בכל הנוגע ל"מספר הברזל", אינה חלה על עדות סברה, היה על המאשימה להוכיח את הקשר האמור באמצעות עד מומחה. אין חולק, כי כאשר מבקשת המאשימה לקשור נאשם לאירוע פלילי באמצעות "עקבות" ייחודיות שהותיר בזירת העבירה או באמצעי ששימש לביצוע העבירה, עליה לעשות כן באמצעות עד מומחה. אין חובה שהמומחה יהיה בעל הכשרה או השכלה פורמאלית, ויכול שהוא ירכוש את מומחיותו מכוח ניסיונו במהלך עבודתו המקצועית; ואולם, על-מנת שבית-משפט יקבל עדות סברה בתחום מקצועי, על העד המומחה לשתף את בית-המשפט בסוד מומחיותו, באופן שיוכל להבין את העדות המקצועית ולאמצה. כך למשל, נדרש הסבר מקצועי, על-ידי מומחה לטביעות אצבעות, לשם השוואת טביעות אצבעות של נאשם לטביעות שהועתקו בזירת עבירה או באמצעי ששימש לביצוע עבירה, כל אימת שהשוואת טביעות האצבעות שנויה במחלוקת; וכך גם נדרש הסבר של מומחה להשוואת DNA, כאשר מדובר בהשוואת DNA, או כל מומחה אחר להשוואת ממצאים בתחומים השונים, כשהפללת הנאשם מבוססת על השוואת סימנים או ממצאים ייחודיים המפלילים אותו.

משחלק הסניגור על כך שהשיחות בעניין השוד, כמו יתר השיחות בפלט השיחות של כרטיס ה-SIM הנדון, בוצעו ממספר הברזל של טלפון הסמסונג שנתפס בחדרו של הנאשם, ומשהוסכם כי פלט השיחות בכל הנוגע למספר הברזל יוגש בהסתייגות מעדות סברה כל עוד לא תוכח באמצעות עד מומחה - היה על המאשימה, והיא אינה חולקת על כך, להוכיח באמצעות עד מומחה כי טלפון הסמסונג האמור הוא זה שבאמצעותו בוצעו השיחות המופיעות בפלט. עד מומחה אמור היה להבהיר, בין-השאר, תוך שיתוף בית-המשפט בסוד מומחיותו, האם מספר ברזל הוא מספר ייחודי, שאין שני לו; מהי המתכונת לקביעת מספרי ברזל ייחודיים במכשירי הטלפון הסלולאריים המיוצרים בעולם, ככל שקיימים מספרים ייחודיים; כיצד מועבר המספר הייחודי, ככל שהוא קיים, למאגר הנתונים הממוחשב של חברת הטלפון הסלולארית ונשמר בו; כיצד מספר הברזל המופיע בפלט מביא לזיהוי ודאי של מכשיר ספציפי; וכן, ובעיקר, להבהיר מבחינה מקצועית, מה משמעות השוני בספרה ה-15, בין המספר הטבוע במכשיר לבין זה המופיע בפלט המחשב, כפי שנתגלה בענייננו. סבורני, כי בהשמעת עדותו הכללית של נציג חברת הטלפון הסלולארית לא עמדה המאשימה בנטל האמור. העד רק ציין, כי מספר סידורי של מכשיר טלפון הוא בעל 14 ספרות, ושארן משמעות לספרה ה-15 שהנה ספרת ביקורת; אך מעדותו נתחוויר כי הנושאים הטכניים האמורים כלל אינם בתחום מומחיותו, וממילא לא עלה בידו להבהיר לבית-המשפט את ההיבטים מקצועיים הנוגעים לשאלות הנדונות. יוער, כי לא היה למאשימה מענה ענייני לשאלה, מדוע נמנעה מהבאת עד שיוכל ליתן הסברים בנושא שבמחלוקת, קרי - הסברים מקצועיים, זולת התשובה: "זה מה שהגיע מטעם סלקום" (עמ' 48 ש' 8-9). עוד יוער, כי אין בדבריי האמורים משום קביעה שהעד מטעם חברת התקשורת הסלולארית אינו עד מומחה, אלא אך שבנושאים המקצועיים שבמחלוקת, העדות הקונקרטית שנמסרה לא

הייתה עדות שמומחיות (לא בחוות דעת - אשר כלל לא הוגשה, ולא בעדות הכללית בעל-פה).

לאור האמור לעיל, נשמט הבסיס לקביעת ממצאים מפלילים כלשהם על-יסוד פלט השיחות, בכל הנוגע ל"מספר הברזל". מטעם זה, אינני נדרש עוד להכריע בשאלה, האם יש מקום להחיל בענייננו את כלל הפסילה הפסיקתית לגבי תפיסת מכשיר הטלפון, לנוכח הפגם של אי-חוקיות בביצוע החיפוש, עת זה נערך ללא צו שיפוטי כנדרש, ומבלי שהשוטרים יידעו את הנאשם בדבר זכות הסירוב לביצוע החיפוש.

35. בשולי הכרעת-הדין אוסיף ואעיר, כי לנוכח העובדה שמדובר באישום בעבירה חמורה שהתבסס למעשה על מחקר תקשורת בלבד, ראוי היה - בנוסף לצורך בהעדת עד מומחה - גם להרחיב ולמצות את מחקר התקשורת בעניין כל כרטיסי ה-SIM ומספרי הברזל הרלבנטיים, ולתקופה ממושכת מזו שנבדקה, כדי לברר מי עשה שימוש בכרטיס ה-SIM הנדון ובאילו מכשירים; וככל שהמאשימה ביקשה להוכיח כי שיחות בכרטיס ה-SIM נעשו על-ידי הנאשם בסמוך לפני השוד ובסמוך לאחריו, היה עליה להעיד את ל' לשם הבהרת העניין, ולא להסתפק בהגשת הודעתה הכללית הנחזית להיות ברובה עדות סברה, וכן לחקור את כל נמעני השיחות כדי לברר מי היה בעל שיחם.

36. סיכומם של דברים: בתיק זה ביקשה המאשימה להוכיח כי הנאשם נטל חלק בשיחות עם קרבן השוד, זאת על-בסיס מספר מצומצם של ראיות - הצגת פלט השיחות של כרטיס ה-SIM שבאמצעותו בוצעו השיחות; הגשת הודעתה במטרה של העדה ל' על שיחות שעל-פי הנטען בוצעו בינה לבין הנאשם באמצעות הכרטיס הנ"ל, תוך ויתור על השמעת עדותה; והבאת עדות של איש חברת התקשורת הסלולארית, אודות הקשר שבין מכשיר הטלפון של הנאשם, אשר נתפס בחיפוש שנפל בו פגם של אי-חוקיות, לבין הרישומים בפלט השיחות.

לנוכח התשתית הראייתית הנסיבתית הקבילה שהובאה לפניי, שעיקרה, כאמור, פלט השיחות של כרטיס ה-SIM הנדון בזיקה להודעתה במטרה של ל', ומשלא הוכחה באמצעות עדות שבמומחיות זיקה בין מכשיר הטלפון שנמצא בחדרו של הנאשם לבין השיחות שבוצעו באמצעות כרטיס ה-SIM הנ"ל - לא ניתן להגיע למסקנה אחת ויחידה, בנטל המוטל על המאשימה במשפט פלילי, לפיה הנאשם היה שותף למעשה השוד, שבוצע אגב הכוונתו של המתלונן לזירה באמצעות השיחות בכרטיס ה-SIM האמור. לא ניתן לשלול אפשרות, לפיה הנאשם אכן השתמש בכרטיס ה-SIM הנדון, השייך למי מחבריו, לשם שיחה או שיחות עם ל' או עם אחרים, כפי שנהג לעשות על-פי עדותו ועל-פי הודעתה של ל'; אך לא היה שותף לשיחות הטלפון נושא השוד, ולשוד עצמו. לכך יש להוסיף, כי הגם שהנאשם לא ציין ממי קיבל את כרטיס ה-SIM הנדון לצורך שיחתו עם ל', או אף לשם קיום שיחות נוספות, הרי שאין לשלול כי קיבל את הכרטיס,

כאמור, ובחר שלא לחשוף זאת, מחשש מפני הפללת אחרים.

למעלה מן הנדרש אעיר, כי גם אף היה מוכח שהשיחות לשליח הפיצה נעשו מהטלפון שנתפס בביתו של הנאשם, הרי שספק אם יש בעובדה זו - כראיה מפלילה יחידה - כדי להביא להרשעת הנאשם בעבירת השוד; שכן קיימת אפשרות שהנאשם לא נטל חלק בשוד, ומבקש לחפות על מי מחבריו שהשתמש במכשיר הטלפון בעת ביצוע העבירה - בין אם זו תוכננה מראש ובין אם התפתחה באופן ספונטני, ויש להביא האפשרות האמורה בחשבון אף אם זו לא הועלתה על-ידי הנאשם.

התוצאה

37. על-יסוד האמור לעיל, לא הוכחה, מעבר לכל ספק סביר, אשמתו של הנאשם בביצוע השוד; ואני מורה, אפוא, על זיכוי מהעבירה שיוחסה לו בכתב-האישום.

ניתן היום, כ"ח בשבט התשע"ה, 17 בפברואר 2015, בנוכחות בא-כוח המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.

יורם נועם, שופט